

fig; det er ganske klart, hvilke Grundsætninger de gaar ud fra, der vedblivende vil bevilge større Summer til Theatret, og hvilke de gaar ud fra, der vil sætte en Stopper derfor. Jeg har allerede bemærket, at det forekommer mig usforvarligt, at Staten under de ulykkelige Forhold, hvorunder vi vedvarende leve, bevilger saadanne Summer dertil. Jeg vil fremdeles sige, at det: at nedlægge Summen vil gjøre Gavn i en anden Henseende end netop i den at lette Statens Byrder. Jeg troer, at det vil gavne ogsaa i den Henseende, at det vil gjøre Brud paa den feilagtige Opfattelse af, hvad Staten skal sætte sin Værd i for Nutiden og Fremtiden, det vil bidrage til Erkjendelsen af, om Danmark skal sætte sit Haab til Fremtiden i at udvikle det smukke, om jeg saa maa kalde det, æstetiske Liv, som mangen En har tillagt saa meget Værd, eller om det skal sætte sit Haab i, at det kan samle alle sine Kræfter, for engang i Fremtiden at erobre den Lykke tilbage, som det desværre har tabt. Hvad Virkning denne Nedlæggelse af 20,000 Rb. vil have paa Theatrets Deconomi, derom tilstaaer jeg, at jeg ikke kan sige noget Bestemt; men det kan jeg sige med Hensyn til de to Alternativer, hvoraf eet maa indtræde, nemlig, at, enten Staten driver Theatret for den mindre Sum, eller at den opgiver Theatrets Drift som Statsag, vil jeg være fornøjet med, hvilket af dem der maatte blive Følgen af Nedlæggelsen. Jeg troer, at det, at Theatret udgaar af Statens Haand, vil være til Gavn, ikke alene for Staten og for hele Betragtningen af offentlige Forhold her i Landet, men ogsaa for Theatret selv; jeg tør i alt Fald troe, at det ikke vil være til Skade for Theatret. Theatret har saa betydelige Indtægter, og de vil endnu kunne sørges saa betydeligt paa forskjellige Maader, naar den drivende Selvinteresse bliver ledende i Foretagendet, at det i finansiell Henseende ganske sikkert vil kunne staae paa sine egne Been. Men ogsaa i kunstnerisk Henseende troer jeg, at Theatret ikke vil lide noget Tab ved at gaar ud af Statens Haand. Det, som Theatret skal leve af i kunstnerisk Henseende, det er de store skabende Aander i Digtningen, de geniale Begavelser i Fremstillingen, og om saadanne skulle komme eller ikke, det berøer Juldelukkende paa

Kraften og Udviklingen af Nationens indre Liv og ingenlunde paa, om der er en kongelig Theaterdirection og kongelige Embedsmænd ved Theatret. Frygten hos Mange, der have haft en søm Følelse for Kunsten, for, at Theatret vilde udarte, og at Kunsten vilde forfalde, naar Theatrets Drift gik over til Private, troer jeg er ugrundet. Mod en saadan Udvikling og Forsald troer jeg, at der af ydre Værn ikke er noget bedre end det, at det vil ligge i Theatrets, netop i dette Theaters, egen Interesse, at holde sig paa et høiere Stade end de andre Theatre, idet enhver som helst Bestyrelse vil have en Bevidsthed om, at dets Forsald i kunstnerisk Henseende tillige vil være dets Forsald i ydre, finansiell Henseende. Deri troer jeg, at der vil være det største Værn for, at det, at Theatret gaar ud af Statens Haand, ikke vil være eensbetydende med det gamle Theaters Forsald. Men jeg maa dertil sige, at den Omstændighed, at Theatret har haft en stor og smuk Fortid, og at det har og vil beholde et Repertoire af et Omfang og Indhold, som der ikke kan være Tanke om at skabe noget Tilsvarende til paa noget andet Sted i Danmark, vil bidrage meget stærkt til at holde det oppe paa det kunstneriske Standpunkt, som det nu indtager. At der i en Overgangstid vil kunne tænkes nogle Forvildelser, er meget muligt; men jeg troer ikke, at dette vil være af lang Varighed eller afstedkomme væsentlig Skade. Maaſtee vil der kunne indtræde saadanne Forhold, at den omfattende Forening af forskjellige Kunstarter, som for Tiden findes ved det kongelige Theater, ikke for Fremtiden kan vedblive at bestaae; maaſtee der vil finde en Deling af Arbejdet Sted, som er ligesaa berettiget paa det Almindeligheds Enemærker som paa det Materielles; maaſtee Theatret f. Ex. alene vil indskrænke sig til det reciterende Spil, medens et andet Theater overtager Operaen og Balletten, eller maaſtee en anden lignende Fordeling vil indtræde. Men selv om dette blev Tilfældet, kan jeg ingenlunde ansee det for en Ulykke, maaſtee netop det kunde føre til, at det kongelige Theater kunde blive mere blomstrende, end det er nu. — Dette troer jeg vil være tilstrækkeligt til at forklare det Standpunkt, hvor-